

Világosság

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉPI SZÖVETSEG NAPILAPJA

KOLOZSVAR, 1950. január 13. péntek.

ARA 4 LEJ,

VII. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM

A dolgozó parasztság és a Terv

Bort, búzát, békességet! — így köszöntötték egymást régente a falusi emberek újév kezdetén. Ezzel a köszöntéssel kifejezték azt, hogy bőséget és békét kívánnak. Bőségesebb esztendőt, mint az elmúltak voltak. Ezt kívánjuk mi is, bőséget. Több iparcikket és több mezőgazdasági terményt, több iskolát és könyvet — magasabb életszínvonalat. Mindezt, az életszínvonal emelkedését, Állami Tervünk megvalósítása biztosítja.

Az Állami Terv részletezi azt, hogy 1950-ben milyen ipari termékből, hány százalékkal kell többet gyártani. Részletezi azt, hogy a munkásoknak milyen erőfeszítéseket kell tenniük a városi és falusi dolgozók élet-színvonalának növelése érdekében. Számokat közöl az Állami Terv, amelyeket érdemes kibontani, megnézni azt, hogy mi rejlik mögöttük?

A Terv előírja azt, hogy a cipőgyárak 27 százalékkal több lábbelit, bakancsot termeljenek, mint 1949-ben. Mit jelent ez a gyakorlatban? Mit jelent ez a falusi dolgozók számára? Nézzük meg Feketelak mezőföldi község példáját. A múltban, a tőkés-földesúri világ idején nagy nyomorban éltek a dolgozók. A szövetkezet, az átszervezésig alig működött. Az átszervezés óta megjavult az árnyalás. Gyakran osztanak árut. Néhány nappal ezelőtt is 60 pár bakancs érkezett Feketelakra, amit szétosztottak a szövetkezeti tagok között. Ez évben a cipőgyári munkások 27 százalékkal több bakancsot készítenek. A jövőben egy-egy osztás alkalmával a feketelaki szövetkezet nem 60, hanem 76 pár bakancsot kap.

Több pamut és több gyapjú-árut kaptak a dolgozók. Pamutáruból 40, gyapjúáruból 21 százalékkal többet, mint 1949-ben. Ha a szövetkezetbe eddig 300 méter pamutárú érkezett egy-egy osztáskor, a jövőben 420 méter pamutárú érkezik majd. Huszonegy százalékkal több szövet lesz, mint a múltban. Ha eddig a szövetkezetek áru szétosztásakor 100 tag részére jutott szövet, a jövőben 121 tag-nak jut öltönyveraló.

A petróleumtermelés is nagymértékben növekszik a Terv nyomán, 32,5 százalékkal. Nemrég Körösfő községben azt mondták nekünk a dolgozó földművesek, hogy nem elég a petróleum, amit kapnak. Nem elég két hétre 4 liter. Azt mondták, hogy legalább öt kellene. Nos, ez év végére már nem 4 liter jut egy-egy körösfői dolgozó részére, hanem 5 és egy negyed liter.

Ime, néhány adat az Állami Tervből. Néhány példa arról, hogy mit adnak az üzemi tanácsok a dolgozó földműveseknek. A munkásság azonban csak akkor tudja megvalósítani az Állami Tervnek a részéről részét, ha a dolgozó földművesek is megvalósítják feladataikat. A gyapjúszövet-termelés fokozása például csak úgy lehetséges, ha a dolgozó földművesek több gyapjút termelnek. Ehhez a juhállomány mennyi-

ségi és minőségi javítása szükséges. Az Állami Terv előírja azt, hogy 20 és fél százalékkal több finom és félfinom gyapjút adó juhot tenyesszenek a dolgozó földművesek és az állami gazdaságok 1950-ben, mint az előző évben. Ha eddig egy dolgozó földművesnek öt juha volt, most arra kell törekednie, hogy hat vagy hét juhot tenyesszen. Előírja az Állami Terv a tejtermelés fokozását is. Az állami gazdaságokban például 1800 liter tejként kell lennie egy-egy tehén évi hozamának. A magángazdaságokban, ahol a teheneket dolgoztatják, ezt a hozamot nem lehet elérni. 600—700 liter a dolgozó földműves tehének átlagos évi hozama. De helyes takarmányozással ezt is növelni lehet. Legkevesebb 30 százalékkal.

Az 1950. évi Állami Terv előírja azt, hogy a vetésterületek nagyságának 2 százalékos növelése mellett nagy mértékben kell növelni a gabonaföldek hozamát. Itt újra Feketelak példáját kell felhoznunk. Feketelakon 400—500 kiló búzát adott a múltban egy-egy hektár föld. Miért ilyen keveset? Azért, mert a feketelaki dolgozó földművesek elmaradt munkaszűkölkkel és elmaradt módszerrel művelték meg földjeiket. Nem ismerték a leghaladottabb, a szovjet mezőgazdaságtudomány eredményeit. Nem volt jó vetőmagjuk és nem használták gépeiket. A trágyázást sem végezték tudományosan. 1950-ben Feketelakon új munkaszervezeteket vezetnek be. Így több termést adnak majd a földek, azok, amelyek eddig nagyon soványan termettek.

Az Állami Terv előírja azt, hogy 1950-ben 18 százalékkal több kenyérnek kell lennie, mint 1949-ben volt. A kenyérmagvak nagy részét a szegény és középparasztok állítják elő. Fokozott munkával, több odaadással kell megművelniük földjeiket, hogy elérjék a kívánt eredményt. A dolgozó földműveseknek tudniuk kell azt, hogy az ipari munkások csak úgy valósíthatják meg az Állami Terv reájuk háruló előírásait, ha több élelmiszert kapnak. Az Állami Terv megvalósítása nem külön ipari és külön mezőgazdasági kérdés. Az ipar és mezőgazdaság nem függetlenek egymástól. Szorosan összefüggnek. Ez a fentiekből világosan látható. Az ipari dolgozók, a városi munkások minden erőfeszítésükkel a Terv megvalósításán munkálkodnak. Megvalósítják a Román Munkáspárt célkitűzését, a magasabb életszínvonal elérését. Tehát a dolgozó földműveseknek is hozzá kell járulniuk a célkitűzés eléréséhez. A tél folyamán fel kell készülniük a tavaszi munkálatokra, hogy amikor elérkezik az ideje, az ekék jó barázdákat hasítsanak a földből, s gondosan kiválogatott magot szórjanak el a dolgozó földművesek az életszínvonal emelkedése — a bőség biztosítása érdekében.

Szovjet iróküldöttség érkezett Bukarestbe az Eminescu-ünnepségekre

BUKAREST. — Kedden este Bukarestbe érkezett Sztjepán Szcspacsov és Georgij Leonidze szovjet írókból álló küldöttség, amely részvételben Eminescu Mihail, a nagy román költő születésének 100-ik évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségeken.

A szovjet vendégeket a pályaudvaron a RNK Irószövetségének vezetői és számos tagja, újságírók, írók és a szovjet nagykövetség képviselői üdvözlötték.

Az aranyosgyéresi Sodronyipar hengerelői harcra indultak a felszerelés jobb kihasználásáért

ARANYOSGYÉRES. — Az 1949-ik évi Állami Terv keretében elért szép eredményeken fellelkesülve az aranyosgyéresi Sodronyipar hengerműveinek dolgozói, harcra indultak a felszerelés jobb kihasználásáért. Munkájukat jobban megszervez-

ték és ennek következtében egész sor normatúlszárnyalást értek el.

Gherman Emanuil csoportja január 2-án 55 százalékkal túlszárnyalta a normát, Florea Iuliu csoportja pedig 18 százalékkal. A következő napon Gher-

man Emanuil csoportjával 61,3, míg Florea Iuliu és csoportja 54 százalékkal több készárut adott. Berar Remus ifjúmunás, aki három gépen dolgozik, 1950. első négy napjában naponta 60 százalékkal szárnyalta túl a normáját.

A ferencbányai vajúrók nagyszerű lendülettel kezdték meg

1950. évi Állami Tervünk teljesítését

FERENCBÁNYA. — (Kiküldött munkatársunktól.) A ferencbányai tárnák dolgozói hatalmas lendülettel kezdték el az új Állami Terv teljesítéséért és túlszárnyalásáért folytatott harcot. Az elmúlt évi termelési előirányzat sikeres befejezése és túlháladása után még nagyobb megvalósításokra vállalkoztak a bánya dolgozói. A nehézipar számára szükséges szemmenyiség kitermeléséért szocialista munkaversenyeket szerveztek és mar az újesztendő első napjaiban nagyszerű teljesítményeket valósítottak meg.

Január 2-án a vajúrócsoporthoz tartozó Tihanyi István csoportja tört az élre. Százötvenkét százalékos normán felüli teljesítményt értek el. Ugyancsak január 2-án Husec Vasile csoportja 50 százalékkal teljesítette túl a napi előirányzatot.

Január 3-án Hulpoi Petru Simeon csoportja 50 százalékkal teljesítette túl a normát.

Január 4-én Vaida Petru és Tihanyi István csoportja 50 százalékos normán felüli teljesítményt ért el. Január 5-én Brie Ioan csoportja 50 százalékkal haladta túl az előirányzatot.

Január 7-én Brie Ioan és Ti-

hanyi István csoportja újabb nagyszerű eredményt ért el: mindkét csoport 100 százalékkal haladta túl a normát.

Január 7-én Husec Vasile csoportja is előretört: 75 százalékkal teljesítették túl az előirányzatot. Kollár Péter csoportja pedig 50 százalékos túlszárnyalást ért el.

Január 9-én Brie Ioan és Tihanyi István csoportjának munkájában esés mutatkozott. Mindkét csoport 50—50 százalékos túlteljesítményt mutatott fel. Január 10-én pedig Brie Ioan és Husec Vasile csoportja 41—41 százalékos normán felüli termelési eredményt ért el.

A napi normatúlszárnyalások

hullámzásából nyilvánvalóan következik, hogy az egyes csoportok naponkénti teljesítménye nem azonos. Ennek csupán egy oka van: minden nap más és más vastagságu szénrétegnél végzik munkájukat. A vastagabb szénréteg kitermelése természetesen nagyobb teljesítményt biztosít, míg a vékony rétegnél több munkakifejtéssel kevesebb a normán felüli termelés. A csoportok között szervezett munkaverseny azonban biztosítja, hogy a vajúrók minden akadályt leküzdve, lendületesen küzdenek a normatúlszárnyalásáért, mert ezzel egyre több szén juttatnak a nehéziparnak.

A resicai „Sovrommetal” üntől első ízben állították elő hengeröntvényt

RESICA. — Újabb kitűnő eredményt értek el az új tervév első napjaiban a nehézipari munkások. A resicai Sovrommetal-üzem üntődejében már régóta folyik a kísérletezés újfajta hengeröntvény előállítására. Nicula Mircea, a munkaerő demrenddel kitüntetett főmérnök vezette a munkálatokat. A kísérletezéseket az üntőde szakmunkásai végezték nagy lelkiismeretességgel és hozzáértéssel. A kísérlet most sikerült és január 9-én az országban első ízben állították elő a hengerművekhez szükséges hengeröntvényt, amelyet eddig külföldről hoztak be.

Január 1-től március 31-ig tartó

munkaversenyt szerveztek a tordai porcelángyár dolgozói

TORDA. — (Tudósítónktól.) A Román Népköztársaság 1950. évi Állami Tervének közzététele a tordai gyárak dolgozóit is nagy-szerű munkavállalásokra ösztönözte. A dolgozók lelkesedéssel fogadták s az újév első hetében hatalmas eredményekkel köszöntötték a második Állami Tervet.

A porcelángyár préselő osztályán négy csoport szocialista munkaversenyt szervezett. Január 4-ig a negyedik csoport 74, a második csoport 49 és a harmadik csoport 29 százalékkal haladta túl az előirányzatot. Az első csoport teljesítette a normát.

Az üntődejében Pop Vlăricea cso-

portja 78, Pap Jullanna csoportja 70, a tányeresztelő osztályon Muresan Maria csoportja 83, Pop Ion csoportja 40, Szabács Sándor csoportja 44 százalékkal szárnyalta túl a normát.

Kiváló teljesítményt ért el a Munka Eremmel kitüntetett Rus Amalia és csoportja. A villamos szigetelő osztályon 104 százalékkal teljesítették túl a normát. Az osztályról Maharean Ion 200 százalékos teljesítménnyel köszöntötte a második Állami Tervet.

A gyártmányok minőségének ellenőrzésénél Stancel Maria 138 százalékkal haladta túl az előirányzatot.

Az égetők 26, a fényesítők 79, a kemenceberakók 25 és a kirkakók 81 százalékos túlteljesítményt valósítottak meg.

A tordai porcelángyár a dolgozók nagyszerű teljesítménye folytán január 4-ig 54 százalékkal termelt többet az előirányzatnál. Ezek az eredmények annak tulajdoníthatók, hogy a tordai porcelángyár dolgozói már január első napjaiban szocialista versenyt szerveztek. A verseny január 1-től március 31-ig tart. A verseny feltételei felülélik mindazokat a szempontokat, amelyek a terv teljesítésénél és túlszárnyalásánál fontosak.

A FELSZABADÍTOTT KANTONBAN

Nikolaj Balasov, a „Novoje Vremja” tudósítója, néhány hónapja a Kínai Népi Demokratikus Köztársaság területén tartózkodik és rendszeres beszámolókat küld a felszabadított Kína tartományok életéről. Legutóbb a nagy kínai kikötővárosban, a Kuomintang-klika egykori székhelyén, Kantonban járt. Kanton tudósításából közöljük az alábbi érdekes részleteket.

A repülőgép nagy kört ír le a sanghaji repülőtér felett, aztán Kanton felé fordul. Utitársaink — ahogy Sanghájban mondták — „sürgős utasok”, türelmetlenül várják őket Kantonban. Szinte valamennyien a felszabadított körzetek lakói, akiket a kantoni városi hatóságok hívtak segítségül Kanton demokratikus átalakításához. Megismerkedünk Po-Cseng-Ting pekingi egyetemi tanárral, Ling-Janggal, a Munka Hősével, a csang-csung-i textilgyár mesterével, Hszing-Szang-Jing-gal, a girini

Kanton jellegzetesen kínai város, ahol szorosan egymás mellett láthatjuk a legszörnyűbb nyomor, és a mesebeli pompát. A széles, tropikus növényekkel ékeskedő utcákból áthatolhatatlan labirintusként nyúlnak a szűk sikátorok, amelyekben két szembejövő riksa sem tud kitérni egymásnak.

De ez a régi Kanton. A hatalom most a nép kezébe került és ez a tény lassan a város külső képén is érezeteni kezdi hatását.

A város lakosságának nagyrésze nyomorúságos csónakokon, az úgynevezett szampánokon élte le egész életét. A kantoni közmondás azt tartotta: „Aki szampánon született, az örökre megbarátkozott a nyomorúsággal.” A demokratikus hatóságok hadat üzentek a szampánoknak. A város felszabadítása után két hét alatt 2500 hajléktalan

iparművezetési dolgozó és ez a szakszervezet megvédi őket; a példátlan kizsákmányolástól. A szövetkezeti mozgalmak óriási lendületet vett már a város felszabadítása óta ezentúl néhány hét alatt. A világhírű kantoni sár-humzónok szövetkezetébe már az első napon 5000-en léptek be.

Kanton egyike a legnagyobb kínai kikötővárosoknak. A Kuomintang hordák üzérkedései következtében hanyatlásnak indult. A kikötőmunkások most rendbehozzák az elhanyagolt kikötőt. Láttuk azt a szeretetet, amellyel a munkások a kikötő géberendezéseit javították. Mindnyájan tudják, hogy rövid időn belül teljesen korszerűsítik a kikötőberendezéseket, nagyobb forgalom uralkodik majd a kikötőben, mint bármikor és a munkások életkörülményei is javulni fognak.

„TANULNI, TANULNI ÉS TANULNI!”

Megkezdődött a rendszeres tanítás az iskolákban és egyetemeken. Jártunk a Szun-Jat-Szen-egyetemen. Hatalmas fehér épületét örökzöld növények magas fala övezi. A főbejárat felett Mao-Cse-Tung óriási arcképe, a kapu két oldalán vörös feliratok. Az egyiknek szövege így szól: „Tanulni, tanulni és tanulni! — így mondta a nagy Lenin. Ez legyen a mi jelszavunk!” A másik felirat szövege: „Mától kezdve ez a kapu nyitva áll a nép számára! Szerezzétek a tudást!”

(A moszkvai „Neue Zeit” 51. számából.)

1950 első negyedében:

A 40 százalékos emelés 25 százalékos túlhataladását vállalták a szatmári „Mondiala” dolgozói

SZATMÁR. — (Tudósítónktól). A szatmári „Mondiala” termelőszövetkezetre is nagy feladatok hárulnak ebben az esztendőben. A szövetkezet férfi és női ruhát, fehérneműt, trikót és harisnyáruzt gyárt. Olyan közszükségleti cikkek ezek, amelyek gyártásának fokozását a második Allami Terv hangsúlyozza. 1950-ben ezeknek a készítményeknek előállítását 40 százalékkal növelik a hasonló természetes üzemek és gyárak, így a „Mondiala” is. A szövetkezetben belül lehetőségek nyílnak a termelés növelésére. A helyes üzemvezetéssel,

a szocialista munkaversenyek kiszélesítésével, az éberség és osztályharcos szellem fokozásával segítik elő a Terv teljesítését és túlhataladását. A dolgozók azzal az elhatározással fogtak a munkához a második Allami Terv első napjaiban, hogy újabb győzelmeket érnek el 1950-ben.

A kötőosztályon 40 százalékkal többet termelnek, mint az elmúlt évben. A dolgozók vállalták, hogy az előirányzatot már az első negyedévben túlszárnyalják. Egyöntetűen elhatározták, hogy 25 százalékos normatúlszárnyalást valósítsanak meg.

A férfienemű osztályon 20 százalékkal, a női ruháosztályon 25 százalékkal és a férfiruha-osztályon 20 százalékkal fokozzák a termelést.

A munkaprogram túlhataladásának egyik biztosítéka, hogy a szövetkezetet elégséges mennyiségű nyersanyaggal látták el még idejében. A további kiutalások zavartalan menetéért pedig már előzően gondoskodtak. A szövetkezet állandó összeköttetést tart a textilgyárakkal és a fonódákkal.

Három hónapra minden osztály részletes munkatervet állított össze. A terv kidolgozásánál figyelembe vették az elmúlt év tapasztalatait is. Január első napjaiban ismertették az Allami Tervet s egészen részletesen feldolgozták. Így, a „Mondiala” minden egyes dolgozója tisztán látja feladatait.

Rövidesen megkezdik az üzem fokozottabb gépesítését. Legutóbb a dolgozók önkéntes munkával közreműködtek az üzem gépesítésének megvalósításában. A meglévő szabásgép mellé még egyet állítottak üzembe. A munkálatokat Rosenzweig Antal, König János és Löwen-schuss Leó végezték önkéntes munkával.

A „Mondiala” termelőszövetkezet dolgozóinak egészséges versenyszellemét igazolja, hogy az üzemben belüli versenyek megszervezése után kapcsolatot teremtettek három hasonló termelői üzemmel a versenyek beindításáért. A napokban megbeszélést folytattak a temesvári „Imbracamintea”, a nagyváradi „Coolex” és az aradi „Solidaritáca” üzemek versenybizottságival. A versenyfeltételek lefektetése után azonnal megindítják az üzemek közötti munkaversenyt.

városi ifjúsági bizottság helyettes elnökével.

Po-Cseng-Ting professzor új könyvét mutatja, amely a már régebben felszabadított területek főiskoláinak tapasztalatairól és munkamódszereiről szól. Ennek a könyvnek alapján építik át működésüket a kantoni főiskolák.

— Egész országnak tanul, — mondja Po-Cseng-Ting. — Elenyáró tudomány nélkül nem építhetjük fel az új Kínát. Ling-Jang példával erősíti meg a professzor kijelentését. Elmondja, hogy az ő csang-csungi gyárkban, ahol ezelőtt legfeljebb két-három olyan ember volt, aki egyszerű szövegeket nagy kinnal el tudott olvasni, ma jóformán minden munkás tanul.

— Jól emlékszünk Mao-Cse-Tung szavaira, — mondja Ling-Jang. — Ő mondta: az új Kína felépítésének elengedhetetlen feltétele, hogy a legközelebbi években felszámoljuk a lakosság 80 százaléknak irástudatlanságát...

A gép Kantonhoz közeledik. Mind nagyobb a hőség, alattunk citrom és narancsültetvények, palmafák tűnnek fel.

Kanton negyterületű város. Legnagyobb része a Csukiang folyó északi partján terül el. A repülőtér, amelyen leszállunk, mintegy 6-7 kilométerre van a várostól. Széles autót vezet a városba. Az út kétoldalán gyümölcsösök, bambuszültetvények, elárasztott rizsföldek. Gazdag föld ez! Évente három termést is ad. És ezen a gazdag földön kolduszegény emberek éltek. A Kuomintang-uralom idején a parasztság a termésnek még egyötödét sem tarthatta meg: majdnem mindent földbe és adóba kellett beszolgáltatnia.

Kanton aránylag kevés kárt szenvedett a hadisemények következtében. Csak a folyón átvezető egyetlen acélhidat sikerült némileg megrongálniok a Kuomintang-seregoknak, melyet kerekelt oldottak volna. A hidat gyors ütemben állítják helyre. Katonák és helybéli lakosok dolgoznak egymás mellett. A hid első íve felett vászonszalagon hatalmas felirat díslik: „A hid újjáépítése a város minden lakójának becsületbeli ügye!”

családok költöztettek át a szampánokról az elmenkült Kuomintang-tisztviselő és katonatisztek elhagyott lakásaiba.

A folyóparton ismerkedtünk meg az egyik ilyen átköltözötttel, Van-Ting-Ling-gel. Van-Ting-Ling már öregember, de nem emlékszik arra, hogy ősei közül valakinek is lett volna akárcsak egy ágya is a szárazföldön. Az öreg-ségiől és az erejénfelelő munkától remegő kezét mutatva, ez mondja:

— A munka kiszívott belőlem minden nedvet, de egész életem folyamán nem tudtam annyit megkeresni, hogy a szárazföldön élhessek. Csak most érezhetek szilárd talajt a lábam alatt és most van először valódi tető a fejem felett. Gazdáink azelőtt „sujzsennek” — vizieknek csúfoltak bennünket, mintha saját akarattunkból mentünk volna a vízre lakni. Most mindez már a múlté. Már nem sokáig élek, de nyugodtan halok meg, mert tudom, hogy gyermekeimnek és unokáimnak boldog életük lesz.

Megnézzük Vang-Ting-Ling egykori „lakását”. Ócska, számtalan helyen foltosított lakik, amelynek tetejét félkör alakban meghajlított bambuszágakból fonták. A csónakban rothadás és nedvesség bűze szállong. Fenékén arasznyi magasságban áll a víz, amelyet naponta néhányszor ki kell merni. A gyermekeket kötéllel kötik a csónak oldalához, hogy bele ne essenek a vízbe. A kicsinyek hátra különleges mentőveket raknak, hogy vízbe ne fulladjanak, ha a vízbe esnek. A folyó évente sokszáz áldozatot szedett a gyermekek közül, akiket szülei kénytelenek voltak felügyelet nélkül hagyni. Ma már gondoskodnak a demokratikus hatóságok azokról is, akik lakáshiány miatt még mindig a folyón kényszerülnek meghúzódni.

ÉPÍTŐMUNKA LÉP A ROMBOLÁS NYOMÁBA

Kantonnak nincs nagyipara, de a város már régen híres házipari elefántesont-, tekercs-, gyöngyház- és borostyánkészítményeiről. Ezeket a művészi, kézzel elkészített tárgyakat potom pénzért vásárolták fel a Kanton elárasztó külföldi spekulánsok. Most már szakszervezetbe tömörültek Kanton

Kéfe-üzemet létesített Szatmáron az Ideiglenes bizottság

SZATMÁR. — (Tudósítónktól). A városi ideiglenes bizottság kezdeményezésére indult meg és kezelésében dolgozik a szatmári városi háztartási ipari üzem. Az üzem gyortyát és szappant gyárt. A napokban indul a kefe- és ecsetüzem. A két telepen összesen 72 dolgozót foglalkoztat a szatmári ideiglenes bizottság üzem, amely rövid működés után annak ellenére, hogy nagyobb összegű beruházásokat nem fordítottak az üzem fejlesztésére, több megye és város részére szállít készítményeiből.

Az üzem gyortyaszálya két váltásban működik s rövidesen háromváltásos munkaidőt vezetnek be. A szappanosztály februártól fokozza termelését. Ezzel biztosítják a szatmári foggyasztók szappanszükségletének kielégítését jóminőségű mosó- és mosdószappannal. A napok-

ban üzembeállított kefe- és ecsetosztály különböző gyöker és szörköfók előállítására rendezkedett be.

Az üzem ebben az esztendőben újabb gépi felszereléssel bővíti és ezzel lehetőség nyílik különböző asztalos és bádókgészítmények gyártására is. A vízvezetők gyártását már megkezdték.

A hímzőosztályt 1950-ben kibővítik. Túllszövődött létesítenek, amely biztosítja a fátólárna kívül az egyszerűbb kiállítású házfűgöngyök gyártását is. A szatmári ideiglenes bizottság üzemében ebben az esztendőben jelentős mértékben bővíti. A dolgozók létszámát is emelik. A jelenlegi 72 alkalmazott mellé még szakembereket vesznek fel és segédmunkásokat és így a létszám rövidesen 120-ra emelkedik.

